649/02

Den 8. juli 2002 blev i sag nr. 57.525:

xx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i If Skadeforsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Klagerens advokat påstår selskabet pligtig at anerkende, at der foreligger et dækningsberettiget ulykkestilfælde. Til støtte herfor anfører advokaten i skrivelse af 3/1 2002 til nævnet:

> "I forbindelse med en håndboldkamp den 15. januar 1999 pådrog min klient sig en alvorlig skade i venstre knæ. Min klient var målmand på skadetidspunktet og skaden opstod i forbindelse med skudforsøg på mål. Min klient stod stationært placeret på skudtidspunktet, men via en kombination af en bevægelse i overkroppen samt glat halgulv medførte fald/vred og et alvorligt korsbåndsbrud."

Videre anfører advokaten i ovennævnte skrivelse:

> "Det er korrekt, at min klient ikke har kunnet oplyse hvad den direkte årsag til skaden var. Der var som nævnt flere faktorer, der spillede ind.
>
> Henset til omstændighederne ved ulykken gøres det gældende, at beviskravet ved faldskaden er væsentlig lempeligere end hvad der ellers kræves i relation til opfyldelse af den traditionelle ulykkesdefinition.

Det er korrekt, at udgangspunktet er det forhold, at det er den forsikrede/skadelidte, der skal løfte bevisbyrden for, at den umiddelbare indvirkning på dennes legeme skyldes en udefra kommende årsag. I henhold til litteratur/teori på området vil dette beviskrav dog ved faldskader normalt være opfyldt ved at den umiddelbare indvirkning på legemet er faldet mod jorden eller lignende. Det eneste der således skulle medføre en faldskade eller lignende ikke skulle opfylde den traditionelle ulykkesdefinition er, såfremt skaden skyldes en årsag eksempelvis sygdom eller at skaden er forårsaget af begge dele.

Da ingen af disse omstændigheder gør sig gældende i nærværende sag, er min klients fald i sig selv en begivenhed, der opfylder ulykkesdefinitionen og er således dækningsberettiget. Er forsikringsselskabet af en anden opfattelse, påhviler det forsikringsselskabet at løfte bevisbyrden for, at skaden skyldes et af de ovennævnte forhold."

Hertil bemærker selskabet i skrivelse af 22/1 2002 til nævnet:

"Det fremgår at skadeanmeldelsen modtaget den 27.01.1999, at skaden er opstået under håndbold, hvor skadelidte E.K. [klageren] stod på mål - underbenet blev stående - resten af benet flyttede sig og hun fik i vrid i knæet.

Den 01.02.1999 fremsender vi brev med oplysning om, at der ikke er tale om et dækningsberettiget ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af forsikredes vilje uafhængig, pludselig og udefra kommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge.

Udfra den indsendte skadeanmeldelse fremgår det, at underbenet blev stående resten af benet flyttede sig og der skete et vrid i knæet uden at skadelidte kender den direkte årsag til at skaden opstod.

Den 15.10.2001 modtager vi et brev fra skadelidtes advokat. Det fremgår af brevet at selve hændelsesforløbet nu er ændret, advokaten oplyser, at det er korrekt at skadelidte stod stationært placeret på skudtidspunktet, men en kombination af bevægelse i overkroppen samt glat halgulv medførte fald/vrid.

Den 13.11.2001 fremsender vi brev til advokaten, hvoraf det fremgår at vi ønsker at fastholde vores afgørelse, idet vi fortsat er af den opfattelse at der ikke er tale om et dækningsberettiget ulykkestilfælde."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**4.0 Hvad dækkes** …

4.1.2 Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder ikke at kunne kritisere, at selskabet har lagt klagerens første oplysninger til grund for afgørelsen. Efter det af klageren oplyste skete skaden i forbindelse med en håndboldkamp, da hendes underben blev stående, mens den resterende del af benet flyttede sig.

Nævnet må give selskabet medhold i, at et sådant hændelsesforløb ikke opfylder den i forsikringsbetingelserne anførte ulykkesdefinition, idet knæskaden ikke skyldes en udefra kommende indvirkning på legemet. Da nævnet ikke kan kritisere selskabets afgørelse,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson